852/10

Den 4. oktober 2010 blev i sag nr. 76.721:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at anerkende et anmeldt ulykkestilfælde den 25/6 2007.

Selskabet har afvist at anerkende ulykkestilfældet med henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng.

Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 20/5 2009, at hun den 25/5 2007 havde været impliceret i et harmonikasammenstød, hvor hun som fører af den forreste bil var blevet påkørt bagfra, hvorved hun havde pådraget sig et nakketraume. Af anmeldelsen fremgik endvidere, at hun tidligere havde pådraget sig en brækket højre skulder og en brækket venstre fod.

Om ulykkestilfældet den 31/5 1996 fremgår bl.a. af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 25/1 1999:

> "Aktuelle
> Den 31.5.96 falder af hest og slår højre skulder direkte.
> Modtages umiddelbart på … skadestue, hvor man ikke finder brud og behandler konservativt. På grund af fortsatte smerter henvist af egen læge til fysioterapeut. Yderligere klager skadelidte over paræstesier i to ulnare fingre, hvorfor hun henvises til neurofysiologisk undersøgelse på …, som viser tegn til let kompression af nervus medianus i håndledsniveau, intet i skulderniveau.

3-4 måneder efter ulykkestilfældet henvist til ortopædkirurgisk speciallæge, som finder tegn til luxation i AC-leddet på højre side og opskriver til resection af laterale clavikelende.
Tilstanden i det væsentlige stationær fra dette tidspunkt og frem til operation 25.10.97 med 3-4 måneders forbedring og i denne periode total normaliseret følesans. Herefter recidiv på ny."

Ved traumet den 5/3 2005, hvor klageren faldt på glat underlag, fremgår bl.a. af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 11/12 2006:

"Det drejer sig således om en nu 41-årig kvinde uden forudgående gener fra venstre ankel som i forbindelse med fritidsuheld d. 05.03.05 pådrager sig let forskudt ankelnært brud på venstre side. Behandles efter forskrifterne med åben kirurgisk påpladssætning og fiksation med skinne og skruer. Efterfølgende røntgenkontrol viser stillingen i fodgaflen genskabt. Skadelidte følger det fra lægeside rekommanderede behandlings- og rehabiliteringsforløb, men får vedvarende gener, hvoraf en del kan relateres til det isatte materiale. Dette fjernes derfor ved separat indgreb primo 2006. Indgrebet fjerner dog kun en mindre del af skadelidtes gener."

I forbindelse med aktuelle ulykkestilfælde henvendte klageren sig angiveligt til egen læge dagen efter ulykken den 26/6 2007. Det fremgår af lægens journal fra henholdsvis den 26/6 2007 og 12/8 2008:

"19.06.2007 konsulterer patienten mig, og fortæller om uheld med bilen.
Umiddelbart ingen gener. Men vil gerne have det noteret.

12.08.2008 fortæller patienten, at der er smerter og spændinger i nakken med udstråling til arme. Rtg. Bestilles - viser sammenfald af discus C5/C6.

Patienten har selv opsøgt kiropraktor. Men denne behandling har kun haft ringe effekt.

Jeg må på baggrund, af det af patienten oplyste, konkludere, at der er en mulig årsagssammenhæng med ulykken og de nu persisterende smerter og spændinger i nakken."

Af sygehusets journal fremgår bl.a.:

"Første besøg 20.11.08 kl. 08:00
Seneste besøg 27.04.09 kl. 13:20

AKTIONSDIAGNOSE
DM501 Prolapsus disci intervert cervicalis med radiculopati

43-årig kvinde med mistanke om diskusprolaps C5/C6.
Faldt af hest 1995, slog hø. skulder, men også nakken.
For 1½ år siden mindre påkørsel bagfr¯a, hvor kofanger blev krøllet.
Pt. så den anden bil komme og kunne derfor spænde nakke- og rygmuskler adækvat. Ingen umiddelbare gener i nakken efter påkørsel. Fik først efter længere tid smerter fra nakken udover ve. skulderrunding.
Rtq. af columna cervicalis sept. 2008 har vist degeneration af C5/C6.
Rtg. af ve. skulder samme dag normal."

Ved skrivelse af 27/7 2009 til klageren har selskabet afvist at yde erstatning, idet selskabet har henvist til, at det af de lægelige akter fremgår, at der er tale om en mindre påkørsel bagfra, og at der ingen umiddelbare nakke- eller ryggener har været. Først i august 2008 opstod der ifølge de lægelige akter smerter og spændinger i nakken med udstråling til arme, hvilket er mere end et år efter ulykkestilfældet. På baggrund heraf har selskabet anført, at der ikke var brosymptomer mellem hændelsen den 25/6 2007 og generne, der opstod i august 2008. Der var således ifølge selskabet ikke påvist nogen årsagssammenhæng.

Klageren var utilfreds med afgørelsen og har i skrivelse til selskabet af 29/7 2009 bl.a. anført, at der ikke var tale om et mindre uheld, men at der var 5 biler involveret, og at hun udover kofangeren desuden havde fået smadret hele bagenden på bilen. Hun har vedrørende selskabets bemærkninger om, at generne først opstod over et år efter skaden, bl.a. anført:

> "Jeg blev tilset af egen læge den 26. juni 2007 dagen efter ulykken, pga. smerter i arme og nakke, som jeg troede var opstået af, at holde krampagtigt fast i rattet. Efter ca. 14 dage oplevede jeg en stivhed i nakken, men tænkte ikke over det kunne have noget med ulykken at gøre.
> Jeg gik løbende til fysiurgisk massage, gennem mit arbejde, da jeg ofte oplevede smerter og spændinger i nakken med udstrålinger til mine arme. Jeg troede disse smerter og spændinger stemmede fra at sidde forkert og i træk på mit nye arbejde. I maj 2008 gik jeg til en kiropraktor, da smerter i ve. skulder og nakken blev forværret, efter to behandlinger ville han ikke behandle mig mere, da han mente der måske var noget galt med min nakke. Han anbefalede at jeg forsatte med den fysiurgisk massage og fik nogle øvelser der ville styrke min nakke. I august 2008 blev smerterne uudholdelige og jeg kontaktede min læge og bad om at få undersøgte min nakke og ve. skulder.
> Jeg troede selv at smerterne i ve. skulder og nakke, måske opstod fordi jeg ubevidst aflastede min hø. skulder, som jeg tidligere er kommet til skade med og har fået flere oprationer i."

Selskabet fastholdt imidlertid sin afgørelse, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 13/8 2009.

Klageren indbragte herefter klage til nævnet den 18/8 2009 med påstand om, at selskabet bliver pålagt at udbetale erstatning for varigt mén. Til støtte for påstanden har hun anført:

> "Er blevet påkørt bagfra den 25. juni 2007 i et harmonikasammenstød, kontakter egen læge næste dag, pga. øm/smerter i arme og nakke, (men ingen voldsomme symptomer) som jeg

troede var opstået af at holde krampagtigt fast i rattet. Oplever derefter oftere og oftere smerter ud i arme og stivhed i nakken, ligesom et hold i nakken, efter div. fysiurgiske massager, og kiropraktor behandlinger tager smerterne til og jeg bliver til sidst henvist til … sygehus hvor man konkludere at jeg har en diskusprolaps C5/C6 i nakken.
Ham der påkørte mig fik hele skylden."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 8/9 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Det fremgår af journaloplysninger fra egen læge og fra rheumatologisk afd. Region …, at der først efter længere tid opstod gener fra nakken.

Samtidig fremgår det, at kunden tidligere har været involveret i en rideulykke, hvor hun faldt af hesten og slog højre skulder og nakken.

Vi må således konstatere, at der ikke i umiddelbar tilslutning til skaden den 25. juni 2007 er opstået gener fra nakken. Generne i dag er uden brosymptomer til den anmeldte skade og vi må således fastholde, at der ikke er årsagssammenhæng mellem generne og påkørslen den 25. juni 2007."

Klageren har efterfølgende klaget over sygehusets angivelse af, at hun ved faldet fra hesten i 1995 havde slået nakken, idet hun i den forbindelse har henvist til speciallægeerklæringen af 25/1 1999, hvoraf det fremgik, at hun alene slog højre skulder.

Ankenævnets sekretariat har herefter anmodet om Arbejdsskadestyrelsens udtalelse.

I forbindelse med sagen mod ansvarsselskabet blev der foranlediget indhentet en speciallægeerklæring fra speciallæge i neuromedicin. Denne har i erklæring af 17/2 2010 bl.a. anført:

"Denne 49-årige kvinde har fortsat mén efter *whiplashtraumet* i sin tid med symptomforværring ved udførelse af fysisk krævende arbejdsopgaver. Undgår derfor så vidt muligt nakkerygbelastende arbejdsfunktioner. På det foreliggende kan det derfor siges, at klienten fremover ikke vil kunne påtage sig erhvervsarbejde, der på nogen måde tilsigter at belaste hendes nakke-, skulder- eller rygmuskulatur. Det er ikke usædvanligt at lokale nakke-, skulder- og rygsmerter ikke markerer sig fuldt ud straks efter et whiplashtraume, men først optræder f.eks. et par uger senere og derefter er behandlingskrævende. Der må derfor siges at hos denne klient er en klar årsagssammenhæng mellem hendes tilskadekomst og de nuværende, arbejdshæmmende smertegener.

DIAGNOSER

1. ***Distorsio columna cervicalis, juni 2007 (= forvridning af halsrygsøjlen, juni 2007),***
2. ***Seq. distorsionis columna cervicalis (= følger efter forvridning af halsrygsøjlen).***"

Erklæringen blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse af 30/3 2010 fastsat méngraden til mindre end 5 %, idet det i begrundelsen herfor bl.a. hedder:

> "Vi har lagt vægt på, at der er nakkegener med smerter og stivhed i nakken med involering af arme, venstre skulderblad samt hovedpine.
>
> Efter medicinsk erfaring vil følger efter forvridning af halshvirvelsøjlen opstå umiddelbart efter traumet (indenfor 2-3 døgn). Ifølge det oplyste fik [klageren] først smerter den 12. august 2008, mere end 1 år efter ulykken.
>
> Vi finder herefter ikke, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 25. juni 2007 og de ovennævnte gener."

Klageren har efterfølgende anmodet Arbejdsskadestyrelsen om en revurdering, idet hun finder, at styrelsen har lagt ukorrekte oplysninger til grund for afgørelsen. Hun anfører således, at hun allerede dagen efter ulykken havde smerter i arme og nakken, men at hun troede, at det var opstået, fordi hun havde holdt krampagtigt på rattet. Hun oplevede allerede stivhed i nakken efter 14 dage og fik fysioterapibehandlinger herfor gennem sit arbejde. Hun henviste endelig til speciallægens konklusioner om årsagssammenhæng og til speciallægens udtalelse om, at det ikke er usædvanligt, at nakke-, skulder- og rygsmerter ikke markerer sig førend f.eks. et par uger efter traumet.

Arbejdsskadestyrelsen har i udtalelse af 5/5 2010 fastholdt sin afgørelse efter forelæggelse for styrelsens neurokirurgiske speciallægekonsulent, der har fundet, at der ikke er årsagssammenhæng.

Klageren har i skrivelse til nævnet af 18/6 2010 givet udtryk for sin undren over styrelsens udtalelse, idet hun igen henviser til speciallægeerklæringen. På baggrund heraf anmoder hun om Ankenævnets afgørelse.

Afslutningsvis har klageren orienteret om, at hun har indgivet klage over Arbejdsskadestyrelsen til Beskæftigelsesministeriet den 18/6 2010.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at nævnet på baggrund af speciallægeerklæringen af 25/1 1999 finder at måtte give klageren medhold i, at det ikke er godtgjort, at der ved uheldet i 1996 er sket skade på nakken.

Speciallægen i neuromedicin ... har vurderet, at der er en klar årsagssammenhæng mellem klagerens tilskadekomst den 25/6 2007 og de nuværende arbejdshæmmende smertegener. Arbejdsskadestyrelsen har derimod ikke fundet, at der er årsagssammenhæng mellem de anførte gener og fund og ulykken den 25/6 2007, og på den baggrund kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at anerkende dette ulykkestilfælde.

Dette er ikke ensbetydende med, at afgørelse under en retssag ikke vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen